

Όνειρα ονειροπόλου ρεαλιστού μη φαντασιόπληκτου αυτιρομαντικού (π. Κωνσταντίνος Στρατηγόπουλος)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 14 Φεβρουαρίου, 2008

Δεν είμαι ρομαντικός. Δεν είμαι καθόλου ρομαντικός. Δεν μ' αρέσει να φαντάζομαι. Τα νηπτικά κείμενα των πατέρων της Εκκλησίας δεν αφήνουν και πολλά περιθώρια για τη φαντασία. Μπορεί εύκολα να οδηγήσει σε δρόμους πλάνης. Ούτε και τα όνειρα μπορούν να στηρίξουν το ρεαλισμό της ορθόδοξης βιοτής.

Ολα αυτά δε μ' εμποδίζουν να σχεδιάζω στο νου μου το επιθυμητό μέλλον της Ορθόδοξης ιεραποστολῆς. Επειδή όμως η λέξη «σχεδιασμός» έχει φθαρεί κάτω από τη φόρτιση των τεχνολογικών αναπτυξιακών προγραμμάτων, επιτρέψτε μου να χρησιμοποιώ τη λέξη «όνειρο» και τη λέξη «ονειροπόλος» στη θέση των τεχνοκρατικών όρων «σχέδιο» και «προγραμματισμός».

Μπορώ τώρα, πλέον, να αναπτύξω, λιτά, τα ιεραποστολικά μου ονειροπολήματα.

Όνειρο α': «Οἱ ἐργάται τοῦ θερισμοῦ».

Όνειρεύομαι, στά πιό συγκρατημένα όνειροπολήματά μου, τήν ἔνταξη εἴκοσι κληρικῶν, στό ἔργο τοῦ ιεραποστολικοῦ θερισμοῦ στά ἔθνη.

Αύτό τό εἴκοσι, πρίν νά τό πῶ τό μελέτησα πολύ· εἶναι ό όριακός ἀριθμός πού θ' ἄλλαξει ἄρδην τόν ιεραποστολικό χάρτη τῆς Ορθόδοξης ιεραποστολῆς. Μπορεῖ νά φαίνονται όλιγοι συγκρινόμενοι μέ τά μεγέθη τῆς παγκόσμιας κοινότητας. Κι όμως εἶναι περισσότεροι ἀπό τούς ἀποστόλους καί εἶναι ἀρκετοί γιά μιά ούσιαστική τομή στήν ιεραποστολή, ἀρκεῖ νά πληροῦν μιά προϋπόθεση. Νά κάνουν ὑπακοή στήν Ἐκκλησία κι ὅχι στό θέλημά τους καί νά δεχθοῦν νά ἐκπαιδευθοῦν γιά νά γνωρίσουν τή σάρκα τῶν τόπων, πού θά διακονήσουν.

Ἐμεῖς ἀναλαμβάνουμε τό δεύτερο σκέλος.

Ἐκεῖνοι, οἱ εἴκοσι, τή διάθεση γιά τό πρῶτο σκέλος.

Όνειρο β': «Τ' ἀνοικτά παράθυρα στόν κόσμο».

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

Τό άνοικτό παράθυρο στέλνει πάντα ένα μήνυμα: Προετοιμάζει γιά τήν κατάλληλη ένδυση πού χρειάζεται στήν έπικείμενη έξοδο. Ή μετεωρολογική ύπηρεσία άπαραίτητη γιά τήν περίπτωση. Όνειρεύομαι κάποιοι ν' άφιερώσουν χρόνο σπουδῶν καί είδικοτήτων σέ καταξιωμένους τομεῖς, ὅπως ή ἀφρικανολογία, ή ἀσιολογία, ή λατινοαμερικανολογία καί ή τριτοκοσμική γλωσσολογία.

Μερικά χρόνια σπουδῶν στούς ίδιους τόπους θά ίσχυροποιήσει τή γνώση στά μετόπισθεν.

Όνειρο γ': «Ἡ ἐνότητα καί ὁ συντονισμός τῶν ἐλεύθερων σκοπευτῶν».

Όνειρεύομαι, κι ἃς στενοχωροῦνται μερικοί, τήν ἐνότητα ὅλων τῶν ἐλευθέρων σκοπευτῶν τῶν ιεραποστολικῶν συλλόγων, συλλογίσκων, σωματείων, ὄργανισμῶν, κέντρων, ἀποκέντρων, συνεργῶν, συμπαραστατῶν, φίλων καί ἀκροβολιστῶν σέ μιά κοινή προοπτική, σέ ένα κοινό ἔργο.

Όνειρεύομαι νά μήν ύπάρχει ή ἰδιωτική προβολή τοῦ ἔργου, ἀλλά ή ταπεινή προσφορά τῶν πάντων χωρίς ἀπαίτηση γιά ἀναγνώριση. Ή ιεραποστολή θά προχωρήσει μόνο ὅταν δεχτοῦμε νά ύπηρετήσουμε ἀνώνυμα τόν ένα σκοπό κι ὅχι ἐπώνυμα τούς δικούς μας σκοπούς.

Όνειρο δ' «Ἡ ιεραποστολή τῆς σιωπῆς».

Όνειρεύομαι τή μεταφύτευση τοῦ ἡσυχασμοῦ καί τοῦ κοινοβιατισμοῦ ὁρθοδόξων μοναστηριῶν στίς χῶρες τῆς ιεραποστολῆς.

Όνειρεύομαι νά ύπάρχουν δείγματα τοῦ μοναστικοῦ κάλλους στίς χῶρες τοῦ τρίτου κόσμου.

Όνειρεύομαι νά μεταβοῦν ἐκεῖ καί νά διδάξουν τήν ἀσκητική σιωπή.

Όνειρεύομαι νά μεταβοῦν ἐκεῖ καί τίποτε ἄλλο. Μόνο νά μεταβοῦν καί νά σωπαίνουν ἀσκητικά.

Όνειρο ε' «Οἱ γιατροί τῆς Ιεραποστολῆς».

Όνειρεύομαι νά βρισκόμαστε παρόντες σέ τόπους δυστυχίας, πόνου, ἐπιδημιῶν καί ἀνθρώπινης τραγωδίας. Κι αὐτό ὅχι γιά ν' ἀντιγράψουμε ἢ ἀντιπαραταχθοῦμε σέ παράλληλες θετικές διεθνεῖς προσπάθειες.

Όνειρεύομαι νά ύπάρχουμε στούς χώρους τοῦ πόνου, ἐπειδή δέ μπορῶ ν' ἀπουσιάζουμε.

Όνειρο στ' «Διορθόδοξοι συλλογισμοί».

Όνειρεύομαι τή σύσταση διορθόδοξου όργανου γιά τήν ίεραποστολή. Μόνο μέσα από τήν έκφραση τῆς ένότητας στά μικρο - και μακρο - μεγέθη της μποροῦμε νά έλπιζουμε.

Όνειρο ζ' «Όρθόδοξη παιδεία».

Όνειρεύομαι τή μετάβαση τῆς Όρθόδοξης πανεπιστημιακῆς κοινότητας γιά πολύ μικρά χρονικά διαστήματα, στούς χώρους τῆς ίεραποστολῆς, γιά τήν καλλιέργεια τῆς Όρθόδοξης θεολογίας στούς τόπους. Τό έλλαδικό ἀνθρώπινο δυναμικό είναι και πλούσιο και καταρτισμένο. Προσφορά μερικῶν ἐβδομάδων σέ όρθόδοξα παιδαγωγικά κέντρα στίς χώρες τῆς ίεραποστολῆς θά ζυμώσει τή θεολογία στούς τόπους. Τό ζύμωμα στούς τόπους είναι πολύ πιό ούσιαστικό από τή γνωστή μορφή τῶν σπουδῶν τῶν ξένων στήν Έλλάδα.

Όνειρο η' «Τά δύνειρά μου νά μήν μείνουν δύνειρα».

Καί πιστέψτε με πώς στό βάθος τῆς καρδιᾶς μου είμαι βέβαιος πώς δέν όνειρεύομαι.

(«Πάντα τά ἔθνη». Τριμηνιαῖο ίεραποστολικό περιοδικό τῆς Αποστολικῆς Διακονίας τῆς Έκκλησίας τῆς Ελλάδος. *Έτος ΙΘ', τεῦχος 76, Οκτ.-Νοέμβρ.-Δεκ. 2000, σελίδα 3.*)

Διαβάστε περισσότερα άρθρα του π. Κωνσταντίνου πατώντας [εδώ](#)

(Πηγή: www.floga.gr)